

Усікновення глави Іоанна Предтечі.

Поправді кажу вам: Між народженими від жінок не було більшого над Івана Хрестителя! (Від Матвія 11:11).

Великий пророк Божий, Предтеча і Хреститель Господній Іоанн проповідував на річці Йордан. Його заклик до покаяння і очищення від гріхів привертав до нього безліч народу. Люди каюлися в своїх неправдах і, занурюючись у води Йордану, брали від Іоанна хрещення покаяння.

Але проповідь Іоанна Предтечі була нетривалою. Незабаром йому належало прийняти мученицьку смерть.

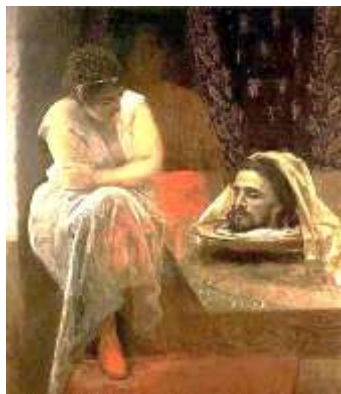
Іоанн викрив Галілейського володаря Ірода Антипу в гріху перелюбу - за злочинний зв'язок з Іродіадою, дружиною його брата Пилипа.

Ірод Антипа посадив святого пророка в темницю, проте він відчував велич і святість в'язня і не наважувався вбити свого обвинувача. Іродіада ж була підступна і зла. Вона ненавиділа пророка і прагнула знищити зухвалого руйнівника свого благополуччя.

Минуло близько року. Ненависть Іродіади і її шалене бажання помсти збільшувалися з кожним днем, а нерішучість тирана не могла надовго захистити Іоанна Хрестителя.

І ось незабаром з'явилась «добра нагода» для помсти. Ірод святкував свій день народження. Слідуючи звичаям східних царів, він зробив великий бенкет для вельмож, тисячників і старійшин Галілеї.

За звичаями Сходу жінки не сміли бути присутніми на бенкетах чоловіків. Під час подібних бенкетів танцювати дозволялося тільки

рабінням. Однак дочка Іродіади, на превеликий подив, знехтувала звичаями. Вона увійшла до піруючих в легкому одязі танцівниці і почала танцювати. Юна танцівниця заворожила гостей хтивим танцем і привела їх в невимовний захват. Розпалений вином і захоплений танцем Ірод з клятвою обіцяв дати свій пачериці все, що тільки попросить, - хоч би й до півцарства його. Це була хвалькувата і легковажна обіцянка. Почувши слова Ірода, дівчина з радістю побігла до матері - просити поради, що їй відповісти царю. Кровожерна Іродіада сказала: "Проси голову Іоанна Хрестителя". Повернувшись до піруючих, танцюристка холоднокровно оголосила ціну свого танцю.

Ірод засмутився, бо шанував пророка. Звичайно, він міг сказати, що обіцяв звичайні подарунки: прикраси, золото, навіть міста і доходи з округів. Він повинен був сказати, що його обіцянка не може поширюватися на життя людей.

Але цар розгубився. Помилковий сором перед гостями змусив його совість замовкнути. Ірод злякався насмішок бенкетуючих і не побоявся суду Божого.

Він послав ката в підземелля фортеці, де нудився Предтеча. Незабаром кат повернувся. Голова великого пророка була принесена на блюді і віддана дівчині, а та передала страшний трофей своїй підступній матері.

Учні Іоанна взяли його обезголовлене тіло і поклали його у гробі, поблизу міста Севастії.

Скорботна подія Усікновення глави Іоанна Хрестителя Церква відзначає щорічно **11 вересня** за новим стилем. У цей день встановлено суворий піст.

Суд Божий наздогнав беззаконних вбивць пророка вже тут, на землі. Згідно з переказами, дочка Іродіади загинула жахливою смертю. А Ірод за доносом своїх же родичів був звинувачений у державній зраді. Його позбавили маєтку і всіх привілеїв і разом з Іродіадою відправили на заслання у віддалені місця Галлії. Там, у в'язниці, вони безславно закінчили свої дні.

Воистину кров праведника не залишилася без помсти!

дорогу бо праведних знає Господь, а дорога безбожних загине! (Псалми 1:6).

18 серпня 2020 року у кафедральному Михайлівському соборі відбулася урочиста зустріч Преосвященного архієпископа Феодосія, якого напередодні рішенням Синоду УПЦ було призначено на Черкасько-Канівську єпархію. Ця подія сталася після того, як 22 червня відійшов до Господа митрополит Софроній, який був очільником кафедри з часу її заснування.

Нового архіпастиря Черкащини представив Керуючий справами Української Православної Церкви Високопреосвящений митрополит Бориспільський і Броварський Антоній. Він зачитав рішення Священного Синоду і побажав новопризначеному Владиці Феодосію гідного продовження ревного служіння Богові, яким уславив свою пам'ять спочилий Владика Софроній.

Зустріті архієреїв прибуло духовенство і чернецтво з усієї єпархії. Перед тим в соборі був відслужений молебень з молитовним проханням благословення Божого на архіпастирський подвиг Владика Феодосія. Обидва архієреї, а також вікарний єпископ Золотоніський Іоанн, вклонилися мощам преподобномученика Макарія.

Владика Феодосій звернувся до присутніх черкащан зі своїм першим архіпастирським словом. Передусім Владика Феодосій сказав о заслугах спочилого митрополита Софронія:

— Владика Софроній був людиною і архіпастирем з великої літери. І не тому, що він побудував найвеличніший собор, в якому ми зараз знаходимося, побудував багато інших храмів. Владика Софроній був людиною глибокої віри, щирого серця і душі, що викликало любов і шану інших. Для багатьох з вас він став духовним батьком, а чимало присутніх тут священників саме з його рук прийняли благодать священницького служіння. Тому я добре усвідомлюю всю відповідальність, яку на мене покладено, що люди порівнюватимуть мої кроки, слова, погляди й вчинки з тим, як це було у Владика Софронія...

— Я глибоко вірю в те, що знаходжуся перед вами на цій кафедрі не без волі Божої. Не без тремтіння в серці я дізнався про те, що можу отримати нове призначення сюди, в Черкаси. Але деякі обставини в моєму житті вказували на те, що у цьому є воля Божа, і це надає мені сили розпочинати нову сторінку в історії Черкаської єпархії, продовжуючи її добрі справи.

Владика Феодосій зі смиренням попросив присутніх священників, черниць і ченців, парафіян про теплі молитви.